

[Hans Hansen (Rørby).]

talt mere om Spørgsmaalet, end der efter vor Mening laa i selve Lovforslaget, og han føjede til, at Fortrydelsen maaske skrev sig fra, at vi ikke havde noget at tale om i Mod-sætning til det ærede Medlem. Jeg maa sige, at det ærede Medlem har netop ved denne Lejlighed dokumenteret, at han ikke selv har Begreb om Grundskyld, netop det, han talte om i al den Tid — efter min Opfattelse da.

Det ærede Medlem siger, at den Nedsættelse, der kunde være Tale om, skulde kun komme Ejendomsbesidderne til gode, og Besparelser skulde foretages i samme Omfang, som man nedsatte Ejendomsbeskatningen. Ja, det er i Virkeligheden den — hvad skal jeg sige — store Narresut, som Bonden i Danmark har faaet stukket ud, at de andre skulde betale hans Skatter. Lige fra den Tid, da Venstre begyndte som førende i dansk Politik, fra 1901, har dette Parti lagt en systematisk Linie gaaende ud paa at ophæve faste Skatter og lægge Skat efter Evne.

Formanden: Jeg maa anmode det ærede Medlem om at holde sig til den paa Dagsordenen opførte Sag.

Hans Hansen (Rørby): Ja, jeg skal saa slutte. Overvæltningen er sket derigennem, og det er det, der skal afbødes. I øvrigt skal jeg ved anden Lejlighed komme tilbage til Spørgsmaalet, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han har givet mig Anledning dertil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jens Sørensen (Smørum): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m. af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 147).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag er oversendt fra det høje Landsting, hvor det er enstemmigt vedtaget, og jeg skal anbefale det til dette ærede Ting. Lovforslaget er en gammel Kending, det har tidligere været vedtaget af Folketinget og blev oversendt til Landstinget, hvor det forrige Vinter henvistes til Udvalg, for at det kunde vente med Vedtagelsen, indtil den Retsplejeordning, vi vedtog i sidste Samling, var endeligt vedtaget af Rigsdagen. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det i alt væsentligt i Overensstemmelse med det, det høje Folketing tidligere har vedtaget, og jeg haaber derfor, at Lovforslaget maa faa en let Gang gennem dette høje Ting, ligesom det har haft det i Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Færdselslov af 14. April 1932.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3279, jfr. Sp. 2095; Fremsættelsen findes i Tiddenden Sp. 1050, jfr. Sp. 29).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er jo et lille Forslag, der blev fremsat her i Folketinget, forinden dette opløstes. Det angaar en Ændring i § 21 i den gældende Færdselslov, hvorefter der paa Fjællevogne, Ladvogne, Langtømmervogne samt andre Arbejdsvogne, der ikke er forsynet med Vognkasse eller fast Kuskesæde, for saa vidt de ikke benyttes til Personbefordring, i Stedet for de i Stykke 1 nævnte Lygter kan føres en under Vognen anbragt klart lysende Lygte med hvidt Lys, der er synligt paa Afstand, saavel forfra som fra Siderne og bagfra. Under Behandlingen af Færdselsloven var man ikke opmærksom paa, at det, der forlangtes i Loven, var upraktisk for disse Køretøjer. Forskellige Korporationer af Vognmænd har i den Anledning rettet Henvendelse til Justitsministeriet om at faa dette Forhold ændret, ja, man er endog gaaet saa vidt, at man har ønsket, at Lygтетvangen under visse Forhold overhovedet ikke skulde være gældende for saadanne Vogne. Dette